

گزارش مراسم یادمان دو روز بزرگ تاریخی تورنتو - کانادا

در تاریخ ۹ فوریه ۲۰۲۰، در گرامیداشت چهل و نهمین سالگرد حماسه سیاهکل (۱۳۴۹) و چهل و یکمین سالگرد قیام بهمن (۱۳۵۷) مراسمی از سوی چریکهای فدایی خلق ایران در تورنتو (کانادا) برگزار شد. این مراسم شامل سخنرانی و پرسش و پاسخ و همچنین نمایش کلیپ و برنامه های هنری بود.

سالن مراسم با آرم سازمان، تصاویر رزمندگان سیاهکل و شعارهای "مرگ بر جمهوری اسلامی"، "زنده باد انقلاب" و "زنده باد کمونیسم" و همچنین عکس ده ها تن از رزمندگان چریکهای فدایی خلق ایران و برخی دیگر از مبارزین راه آزادی تزیین شده بود و این عکس ها و شعارها جلوه مبارزاتی خاصی به سالن محل برگزاری مراسم داده بود.

برنامه یادمان سیاهکل با سرود انترناسیونال شروع شد و به دنبال آن به خاطره کمونیست ها و دیگر مبارزینی که جان خود را در راه مبارزه برای آزادی و سوسیالیسم فدا کردند، از سوی رفیق مجری برنامه یک دقیقه سکوت اعلام شد. سپس شعری از زنده یاد رفیق "کبیر توخی" (رفیق کمونیست مبارز و شاعر انقلابی افغان که متأسفانه اخیراً در تورنتو فوت کرد) خوانده شد. این شعرکه نامش "چریک های فدایی خلق ایران" بود را رفیق توخی چند سال پیش برای رفیق مادر- فاطمه سعیدی، مادر شایگان - سروده بود. در بخشی از این شعر آمده است:

از نخستین "جرقه" تفنگ "چریک"

برخاست "حریق" انقلاب ایران

از لبان، وا شد بخیه های سکوت زمان

رها شد، عقابان تیز پری زبانها،

از تنگنای قفس دندانها:

"چریکهای فدایی خلق ایران!

به یاری ما بشتابید!"

(اشاره شاعر به نخستین جملات پس از تسخیر رادیو تلویزیون شاهنشاهی ست که طی آن، مجری برنامه گفت "چریکهای فدایی خلق ایران به یاری ما بشتابید!")

پس از آن ویدئو کلیپی در رابطه با قیام آبان ۹۸ و مبارزات انقلابی اخیر توده های مردم ایران پخش شد.

سخنران این مراسم رفیق چنگیز قبادی فر بود که سخنرانی ای تحت عنوان "پژواک رستاخیز سیاهکل در قیام آبان" ارائه داد. سخنران ضمن برشمردن برخی تجارب و آموزش های تئوری و پراتیک رزمندگان سیاهکل و انعکاس آن در پراتیک اجتماعی توده های تحت ستم در ۴۹ سال گذشته به شرایط کنونی بازگشت و با بررسی قیام آبان ماه نشان داد که امروز مبارزه مسلحانه برای مقابله با قهر ضد انقلابی جمهوری اسلامی یک ضرورت عینی و نیاز جامعه می باشد و تجارب توده ها و واقعیات جامعه تحت سلطه ما با هزار زبان این نیاز را فریاد می زنند. با اتکاء به این واقعیات عینی، رفیق سخنران توضیح داد که چرا رهنمود چریکهای فدایی خلق در این شرایط تشکیل گروه های سیاسی - نظامی می باشد. سخنان فوق با تشویق جمعیت حاضر روبرو شد.

پس از سخنرانی رفیق چنگیز، نیم ساعت آنتراکت داده شد و بعد از آن، بخش دوم مراسم شروع شد. در ابتدای بخش دوم، رفیق مُشرف (از مبارزین انقلابی افغانستان) طی سخنانی، به وجوه اشتراک موجود در شرایط دو کشور همسایه و همچنین دشمن مشترک توده های مردم ایران و افغانستان، یعنی امپریالیسم، اشاره نمود. او در سخنان خود به این امر مهم اشاره نمود که اگر در افغانستان "نفرت به حق ما از طالبان نباید ما را به دامن امپریالیسم بیاندازد، و نفرت بر حق ما علیه امپریالیسم و جنایاتش نیز نباید ما را به دامن طالبان بیاندازد، در ایران نیز نفرت به حق ما از رژیم خونخوار جمهوری اسلامی، نباید ما را به دامن امپریالیسم بیاندازد و نفرت بر حق علیه امپریالیسم نیز نباید کمونیستها و انقلابیون را به دامن جمهوری اسلامی بیاندازد".

بدنبال صحبت های رفیق مُشرف، یکی از فعالین سیاسی چپ هندی و مقیم کانادا نیز در رابطه با ضرورت اتحاد کمونیست های دنیا حول مبارزه علیه امپریالیسم و نظام سرمایه داری و سگ های زنجیری اش، صحبت کرد و متذکر شد به رغم تمام تفاوت شرایط کار و زیست کمونیست ها در جهان تحت سلطه امپریالیسم، آن چه که تمامی کمونیست ها را به یکدیگر پیوند زده و نیروی عظیمی در اختیار آنان می گذارد، سلاح مارکسیسم-لنینیسم می باشد. پس از سخنان این دو رفیق، خانم گلاویز (خواننده آزادیخواه کُرد) چند ترانه سرود، مانند "آفتابکاران جنگل"، "زده شعله در چمن" و همچنین "شیرعلی مردون"، "تفنگ" و "دایه دایه" را که زنده کننده خاطرات تاریخی-مبارزاتی خلق های ایران بودند، اجرا کرد که با تشویق حضار روبرو شد.

سپس مطابق سنت همیشگی برنامه های چریکهای فدایی خلق ایران نوبت به بخش پرسش و پاسخ رسید که در جریان آن حضار با افکار و خطوط سیاسی مختلف فرصت یافتند پرسش های خود از رفیق سخنران و همچنین نظرات خویش در موارد مختلف را در طول یک ساعت بیان کنند. در این بخش رفیق چنگیز قبادی فر به سئوال های شرکت کنندگان پاسخ داد. او در پاسخ به این سئوال "چرا چریکهای فدایی خلق با تمامی نیروهای سرنگونی طلب از

طرفداران سلطنت گرفته تا مجاهدین و ... یک اتحاد و جبهه مشترک برای سرنگونی جمهوری اسلامی ایجاد نمی کنند؟" توضیح داد که اتحاد بین نیروهای سیاسی با خواست های طبقاتی مختلف یعنی بین نیروهای انقلابی خواستار تغییر مناسبات ارتجاعی موجود و نیروهایی که به هر شکل خواستار حفظ نظام استثمارگرانه حاکم می باشند، نه تنها خدمتی به پیشبرد جنبش توده ای موجود نمی کند ، بلکه بر اساس تجارب موجود و از جمله تجربه شعار فریبکارانه "همه با هم" دار و دسته مزدور خمینی در سال ۵۷ موجب به انحراف بردن نیروی عظیم مبارزاتی توده های تحت ستم در بارگاه سیاست های امپریالیسم و نیروهای پرو امپریالیستی خواهد گشت و از لحاظ واقعی نیز چنین امری نه اصولی و نه عملی ست.

در پاسخ به سنوال دیگری در همین زمینه در مورد سیاست چریکهای فدایی خلق ایران برای اتحاد با نیروهای مردمی و متعلق به صف خلق، رفیق سخنران ضمن برشمردن تلاش های دائمی چریکهای فدایی خلق برای اتحاد و به میدان کشیدن نیروی بزرگتری از جریانات انقلابی در مقابل دشمن، بر سیاست عملی و اصولی "اتحاد عمل های مبارزاتی" بین گروه ها و سازمان های مردمی تاکید کرد.

در ادامه بخش پرسش و پاسخ، یکی دیگر از حضار متنی را در بزرگداشت رزمندگان سیاهکل و نقش رستاخیز سیاهکل در جامعه قرائت کرد و تاکید کرد که رستاخیز سیاهکل، نه متعلق به یک سازمان مشخص بلکه متعلق که کل جامعه و توده های تحت ستم آن است.

در بخش پرسش و پاسخ ها ، جمعیت چند بار در عکس العمل به پاسخ های داده شده با کف زدن ممتد ، همراهی و توافقی خود را با مواضع اعلام شده از طرف سخنران نشان دادند. با پایان بخش پرسش و پاسخ، مراسم بزرگداشت رستاخیز سیاهکل و قیام بهمن در فضایی صمیمانه و رفیقانه به پایان رسید.

فعالین چریکهای فدایی خلق ایران در تورنتو - کانادا

۱۲ فوریه ۲۰۲۰